

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 318. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_599-txt-shoot-idm9614.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

De véd nok, m. H., at der for henved 30 Aar siden, 1810, ganske alvorlig var Tale om *de tre nordiske Rigers Forening*, og for et Øjeblik selv nogen Udsigt dertil; og om jeg end vilde, saa kunde jeg dog ikke nægte, at jeg selv var en af dem, der ønskede den; thi jeg skrev endog en lille Bog om Ønskeligheden deraf, da man i Sverrig vaklede mellem Kongen af Danmark og Norge og Prinsen af Pontecorvo til Tronfølger. Dog, vi Bogmagere maa se til, ikke at komme for dybt ind i, hvad vi har skrevet om, naar vi har noget andet at fortælle, da dette ellers sikkert bliver glemt; og jeg vil da strax bemærke, hvordan Forholdet mellem de nordiske Riger udviklede og udviklede sig efter 1807. Hvad nu os angaar, da véd De, vor Regering var den samme da som nu, saa vor Konge siden 1808 var vor regerende Kronsprins ikke blot fra 1807 og 1801, men før Revolutionen; men i den Tid har Sverrig haft fire forskellige Konger, og Norge er blevet skilt fra Danmark, uden at blive forenet med Sverrig; og da nu tillige en af Napoleons Marechaller blev Konge i Sverrig, og Norge fik en splinterny Forfatning efter fransk Snit, saa har selv Tyskere og Franskmænd skjænket Nordens nyeste Historie usædvanlig Opmærksomhed; – og skjønt denne Opmærksomhed naturligvis langt mere gjaldt de to andre Riger, som fornyede deres Mønt og førte det opskruede Navn Skandinavien, end vort lille Fæderneland, der blev ved det gamle, og kan slet ikke komme ud af 319at kalde sig andet, end hvad det har hedt, lige siden den gamle Skjold var en lille Dreng, ja, lige siden Dan, den Kæmpe kjøn, som der staar i Rimkrønnen: